15/09/2022

Πανηγυρικός Εσπερινός και Ενθρόνιση νέου Ηγουμένου στην Ι. Μ. Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου

/ Ιερές Μονές

Με μοναστική κατάνυξη και μεγαλοπρέπεια ξεκίνησαν και φέτος οι εορταστικές εκδηλώσεις με αφορμή την Πανήγυρη της **Ιεράς Μονής του Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου** που βρίσκεται στην **Πύλη Τρικάλων**.

Στις φετινές Θρησκευτικές εκδηλώσεις της Μονής, παρευρέθηκαν, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος **κ. Γεώργιος** και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνος** για να λαμπρύνουν με την παρουσία τους την Ιερά Πανήγυρη της Μονής, αλλά και να συμμετάσχουν στην χαρά της Ιεράς Μητροπόλεως με την ενθρόνιση του νέου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτου Βησσαρίωνος Δουσικιώτου.

Χθες το απόγευμα κατά την ακολουθία του Πανηγυρικού Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, και συγχοροστάτησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος, πλαισιωμένοι από ιερείς της Μητροπόλεως, αλλά και από πλήθος προσκυνητών που επισκέφτηκαν την Ιερά Μονή για να λάβουν την ευλογία του Πολιούχου Αγίου.

Η ενθρόνιση του νέου Ηγουμένου της Ι. Μ. Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου

Προ της απολύσεως του Εσπερινού μέσα σε κλίμα συγκίνησης και χαράς ο Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος προχείρισε κι ενθρόνισε τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Βησσαρίωνα σε Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου, ο οποίος εξελέγη από την αδελφότητα την 10^{η} Σεπτεμβρίου 2022.

Στην ομιλία του ο **Γέροντας Βησσαρίων** ευχαρίστησε τον Τριαδικό Θεό, τον προστάτη της Ιεράς Μονής Άγιο Βησσαρίωνα, τον σεβασμιώτατο **κ. Χρυσόστομο** για την εμπιστοσύνη, την πνευματική καθοδήγηση, τη συμπαράσταση και την πατρική του αγάπη, τους σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος **κ. Γεώργιο** και Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνο** για την

ευλογητή παρουσία τους στην πανήγυρη της Ιεράς Μονής, τους ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως, τον λαό της περιοχής που με προθυμία και ζήλο στηρίζει τη Μονή,

ς Μονής

υθήσει ο

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης **κ. Χρυσόστομος** στη δική του προσφώνηση ανέφερε:

«Πανοσιολογιώτατε Καθηγούμενε τῆς Ἱερᾶς καὶ θεοφρουρήτου ταύτης Μονῆς πάτερ Βησσαρίων. Ὁ Χριστός ὡς σαρκωμένη Ἐκκλησία, ἕνωση δηλαδὴ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, Ἀκτίστου καὶ κτιστοῦ, παρατείνεται μέσα στοὺς αἰῶνες τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀποτέλεσμα τῆς συνέργειας τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ Παράκλητο Πνεῦμα εἶναι καὶ ἡ διαδοχὴ τῶν ἀνθρώπων στὶς θέσεις ἐπισκοπῆς καὶ διαποίμανσης. Ἔτσι σὲ μιὰν ἀδιάκοπη ἱστορικὴ συνέχεια ὁ κάθε ποιμένας ἑνώνεται διὰ τῶν προκατόχων του μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ διαδοχικὰ μὲ τὸν Χριστό, τὸν Μέγα Ἀρχιερέα, τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων καὶ ἡγούμενο πάντων, ὁ ὁποῖος «ἀτρέπτως καί ἀναλλοιώτως» ἔγινε ἄνθρωπος καί ἐχρημάτισε Ἀρχιερεὺς ὅλων ἡμῶν, πρωτεύων ἐν πᾶσι καὶ ἀφοῦ παρέδωσε τὰ πάντα σὲ ἐμᾶς καλώντας μας σὲ συνεστίαση πνευματική, καθιστώντας μας κοινωνούς θείας δόξης καὶ μετόχους τῆς Θεότητος.

Σήμερα, ἐδῶ, στὴν Ἱστορική αὐτὴ Μονή, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἐνθρονίσεώς σας ἐπικυρώνεται καὶ πραγματώνεται ἡ διὰ ψήφου ἐκλογή σας ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς στὸ ἡγουμενικό ἀξίωμα. Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ ἀνακαινιστοῦ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τοῦ ἁγιωτάτου αὐτοῦ ἀνδρὸς ποὺ ἀγωνίσθηκε ἐργαζόμενος πολυσχιδῶς στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου Πούτου, κατέστησε τὸ πηδάλιο τῆς Μονῆς κενὸ καὶ χρῆζον οἰακοστρόφου. Οἱ ἀδελφοί λοιπὸν τῆς Μονῆς κατόπιν προσευχῆς καὶ ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως ἐξέλεξαν ἐσᾶς ὡς νέον ποιμένα καὶ καθηγούμενο τῆς Μονῆς τῆς ὁποίας σήμερα σᾶς παραδίδω τὴν πηδαλιουχία.

Τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἀναλαμβάνετε εἶναι μεγάλο καὶ βαρυσήμαντο. Οἱ μορφὲς καὶ ἡ δράση τῶν προκατόχων σας ἀναβιβάζει τὸν πήχη ὑψηλὰ καὶ σᾶς καθιστᾶ διάδοχο τῶν κόπων καὶ τῶν πόνων τοῦ Κτήτορος καὶ ἐφόρου τῆς Μονῆς αὐτῆς, τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ τοῦ ἁγίου γέροντος Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὑποδειγματικός κληρικός καί ποιμένας, μέ ἁγιότητα βίου (ποὺ σημειώθηκε ἀπὸ τὸ εὔκαμπτο καὶ χαρίεν λείψανό του), μὲ βαθιὰ ὀρθόδοξο ἐκκλησιολογικὸ φρόνημα, ὅπως ἀπέδειξε ἡ τιμὴ καὶ ὁ σεβασμὸς ποὺ ἀπέδιδε στὸν ἑκάστοτε Ἐπίσκοπό του καὶ μιὰ πληθώρα ἀρετῶν καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα καλῶς γνωρίζουν ὅλοι ὅσοι ἔζησαν κοντά του.

Ἡ ἀδελφότητα ἀναγνώρισε στο πρόσωπό σας τὸν ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν στενὸ συνεργάτη τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος Ἰγνατίου, τὸν σωστὸ ὑποτακτικό, τὸν φιλότιμο, τὸν θυσιαστικό, τὸν ἀγωνιστή, τὸν κοινωνὸ τῶν κόπων καὶ τοῦ καμάτου

τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς καὶ τῆς συστάσεως τῆς ἀδελφότητος. Τυγχάνετε ὁ ἀρχαιότερος τῶν πατέρων καὶ ἀναβιβάζεσθε ἀπὸ τὴν θέση τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ ψήφοις κανονικαῖς στὸ ἡγουμενικό ἀξίωμα τοῦ πατρὸς καὶ τὰ γέρα φέροντος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, κατὰ τὴν ἀποστολικὴν προτροπὴν «οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν».

Στὴν ψῆφο τῶν πατέρων ἐγκρύπτεται ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη τους πρὸς τὸ πρόσωπόν σας, γεγονὸς ποὺ βαραίνει τοὺς ὤμους σας μὲ τὸ βάρος τῶν ψυχῶν τους, ὅπως βεβαιώνει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος στὸν λόγο του πρὸς τὸν ποιμένα γράφοντας «ὅσο ὁ Γέροντας βλέπει τὴν μεγάλη ἀφοσίωση τῶν ὑποτακτικῶν του καὶ τῶν ξένων πρὸς τὸ πρόσωπό του, τόσο περισσότερο ὀφείλει τότε νὰ προσέχει στὸ κάθε τι ποὺ πράττει καὶ λέγει. Διότι ἀντιλαμβάνεται πὼς ὅλοι ἀποβλέπουν σ' αὐτὸν σὰν σὲ «ἀρχέτυπον εἰκόνα» καὶ τὰ λόγια του καὶ τὶς πράξεις του τὰ θεωροῦν κανόνα καὶ νόμο γιὰ τὴν ζωή τους».

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ θέλω σήμερα, ἀγαπητέ μου ἅγιε Καθηγούμενε, νὰ βαρύνω τὸν λόγο μου ἐμπνευσμένος καὶ παρακινούμενος ἀπὸ τὸν Κτίτορα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τὸν Ἅγιο Βησσαρίωνα, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρετε καὶ ἐσεῖς. Χρησιμοποίησα τὴν λέξη παρακινούμενος ὄχι ὡς ἔτυχε ἀλλ' ἐπὶ σκοπόν. Διότι ὅπως ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζετε στὴν διαθήκη του πρὸς τοὺς διαδόχους μου Μητροπολίτας ὁ Ἅγιος μοῦ ζητᾶ προσωπικὰ νὰ σεβαστῶ τοὺς κόπους καὶ τοὺς πόνους ποὺ κατέβαλε γιὰ τὴν δημιουργία αὐτῆς τῆς Μονῆς καὶ νὰ φροντίσω γιὰ αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα της ποὺ εἶναι τέκνα μου: «στήριξον τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ σά. Ὑφάπλωσον αὐτὰ τῇ σῇ θεόθεν δοθείσῃ θείᾳ σκέπῃ... διὰ νουθεσιῶν, εὐκαίρως ἀκαίρως. Ὡς οἶα πατήρ τε καὶ ποιμὴν φιλοστοργότατος». Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ σήμερα δὲν θὰ μιλήσω ἐκ τῶν ἰδίων ἀλλ' ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος λόγων, ὅπως διασώζονται στὶς διαθῆκες καὶ τὰ λοιπὰ κείμενά του, καθιστώντας τον, παρόντα καὶ ὁμιλοῦντα στὴν πολὺ σημαντικὴ καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ ἡμέρα γιὰ τὴν Μονή.

Τὸ ἀξίωμα στὸ ὁποῖο ἀνέρχεσθε, πάτερ Βησσαρίων, δὲν εἶναι δεκτικὸ ἢ ἱκανοποιητικὸ φιλαρχίας καὶ φιλοδοξίας, ἀλλὰ εἶναι διακονία ὕψιστης ἀγάπης καὶ ἕως Σταυροῦ ἀνάβαση. «Κανένας νὰ μὴν φιλοδοξεῖ ἢ νὰ ἔχει φιλαρχία», τονίζει ὁ Ἅγιος· «ὀλέθριον τὸ πάθος. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἔτσι χαρακτήρισε τοὺς ἐθνικοὺς ὄχι τοὺς ἀποστόλους Του. Σὲ ἐκείνους εἶπε: ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος. Καὶ ὅταν ἔνιπτε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ἔλεγε: καταλάβατε τί ἔκανα σὲ ἐσᾶς; σᾶς ἔδωσα ὑπόδειγμα, ὥστε αὐτὸ ποὺ κάνω ἐγώ, καὶ ἐσεῖς ὅμοια νὰ πράττετε». Καὶ ὀνομάζει ὁ Ἅγιος Βησσαρίων τὴν πράξη αὐτὴ ἔργο ὑπερβολικὰ ἀντίθετο τῆς φιλοδοξίας καὶ φιλαρχίας: «Ὁρᾶτε μηχανὴν ὑπερβολικὴν ἀντίτυπον καὶ ἀντίθετον φιλοδοξίας καὶ φιλαρχίας».

Ἡ ταπείνωση ποὺ γεννᾶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὸν πλησίον εἶναι ὁ μόνος

τρόπος νὰ ὑπουργηθεῖ τὸ μέγιστο αὐτὸ μυστήριο τῆς πνευματικῆς πατρότητος. Ὅσο ἐνάρετος καὶ ἀγωνιστὴς ἂν εἶναι κανείς, ἂν δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἀγαπητικὴ συγκατάβαση δὲν θὰ ἀξιωθεῖ τῆς σωτηρίας: «Μηδεὶς νομιζέτω πλήθει πολλῶν σωθῆναι ἀρετῶν ἀγάπης χωρίς· ἀδύνατον τοῦτο», γράφει ὁ Ἅγιος καί προσθέτει: «Ὁ Θεὸς ποὺ εἶναι ἡ αὐτοαγάπη δι’ αὐτῆς ἔστειλε τὸν μονογενὴ Υἱό Του νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ γυναίκα... καὶ νὰ λογισθῆ ὡς καταραμένος πάνω στὸν Σταυρό... γιὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράσει ἀπὸ τὴν κατάρα τῆς ἁμαρτίας». Αὐτὴ ἡ πράξη τοῦ Σταυροῦ εἶναι ποὺ πρέπει νὰ δείχνει τὸν δρόμο στὸν ποιμένα ποὺ θέλει νὰ ἐξαγοράσει τὸ ποίμνιό του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

«Ὁ πρῶτος θὰ πρέπει νὰ ἀνέχεται τὶς ἀδυναμίες τοῦ κατωτέρου· ὅσα ἄκαιρα εἰπωθοῦν ἢ καὶ βίαια, αὐτὸς ὀφείλει νὰ τὰ ἀνεχθεῖ ὡς ἀσθένεια τοῦ μικροτέρου. Ὀφείλομεν γὰρ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν». Ὅταν λοιπὸν θὰ βρεθεῖτε ἀντιμέτωπος μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες, τὰ ἀσθενήματα τῶν πατέρων νὰ μὴν εἶστε καταδικαστικός, αὐστηρὸς καὶ ἀπότομος, ἀλλὰ πρᾶος καὶ συγκαταβατικός, γλυκύς, διδακτικὸς καὶ ὑπομονετικός. Νὰ μὴν «στιβάζετε πάνω στὴν φωτιὰ τοῦ θυμώδους τὰ ξῦλα τῶν σκληρῶν λόγων καὶ πρακτικῶν, ἀλλὰ μὲ ἱλαρότητα καὶ μειλίχια, μὲ πραότητα νὰ διορθώνετε, νὰ ὑπενθυμίζετε τὶς γραφὲς πρὸς παραδειγματισμό, σὰν ἀπόστολος Χριστοῦ, σὰν οἰκονόμος Θεοῦ» ἐνθυμούμενος τὸ «τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ» ὅπως παρακινεῖ ὁ Κτίτωρ Ἅγιος.

Ἔτσι ἡ λογική τῆς ἀγάπης θὰ πρυτανεύει στὸ Κοινόβιο καὶ θὰ ἐφαρμόζετε τὴν κτιτορικὴ προτροπὴ «ἔστωσαν ἅπαντες πρὸς ἀλλήλους συνημμένοι ἐν ἀγάπῃ τε καὶ ἀληθείᾳ ὡς μία ψυχὴ ἐν πολλοῖς σώμασι», σὰν μία ψυχὴ σὲ πολλὰ σώματα !

Τὸ παράδειμά σας θὰ εἶναι αὐτὸ ποὺ θὰ ἐμπνέει περισσότερο ἀπὸ τὰ λόγια σας «διδάσκαλος τοῖς ἄλλοις ὁ τρόπος γινέσθω καί πραττέσθω».

Ὅλα αὐτά, ὡστόσο, δὲν σημαίνουν τὴν νωθρὴ καὶ ῥάθυμη ἀντιμετώπιση τῆς διαποίμανσης τῶν μοναχῶν ἢ τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν ἔλεγχο. Μὲ κάθε ἐπιμέλεια καὶ φόβο Θεοῦ θὰ πρέπει νὰ ἐντοπίζετε καὶ νὰ ἐλέγχετε εὐκαίρως ἀκαίρως τὰ πταίσματα, διότι ὁ Ἅγιος Βησαρίων διαβεβαιώνει ὅτι «αὐτὸς ποὺ θὰ παρασιωπήσει τὰ πταίσματα τῶν ὑποτακτικῶν του θὰ κατακριθεῖ σὰν νὰ τὰ ἔπραξε αὐτός». Σᾶς καλεῖ ὁ Ἅγιος σὲ ἐγρήγορση καὶ νήψη «ὅπως ἁρμόζει σὲ κοινὸ προστάτη καὶ διδάσκαλο τῆς Μονῆς». Ζητᾶ ἀπὸ ἐσᾶς «νὰ ἐρευνᾶτε καὶ νὰ μαθαίνετε λεπτομερῶς τὴν πολιτεία τοῦ κάθε μοναχοῦ ἀπὸ τὴν πνευματικὴ ἐργασία μέχρι καὶ τὰ διακονήματα. Καὶ σὲ ὅσους ἀγωνίζονται μὲ φιλότιμο καλῶς, νὰ τοὺς ἐμψυχώνετε γιὰ τὴν πρόοδό τους, ὅσους δὲ εἶναι νωθροὶ καὶ ῥάθυμοι, νὰ τοὺς ἐπιτιμᾶτε μὲ λόγους ποὺ πρέπουν στοὺς ῥαθύμους, νὰ τοὺς παρακινεῖτε σὲ ἔργα σωτηρίας, νὰ τοὺς ὑπενθυμίζετε τὴν ἀπειλὴ τῆς κολάσεως, ἐνίοτε μὲ σκληρότητα,

κυρίως ὅμως μὲ νουθεσίες ποὺ θὰ τοὺς διεγείρουν σὲ ἐργασία πνευματική».

Ὁ Ἅγιος ὁρίζει καὶ τὴν σχέση σας μὲ τὸν ἑκάστοτε Ἐπίσκοπο, μιὰν στάση τὴν ὁποία ἐκ τῶν πραγμάτων ἐφήρμοσε ἀρίστως ὁ προκάτοχός σας. Ἀναφέρει σχετικῶς στὸ «Βεβαιωτικὸν καὶ Διατακτικὸν Γράμμα» του: «Τὸν δὲ κατὰ καιροὺς ἀρχιερατεύοντα τοῦ τόπου, ὑποταττέσθωσαν οἱ τῆς Μονῆς μοναχοί, ὡς οἷα ποιμένα τε καὶ διδάσκαλον, καὶ κοινὸν πάντων πατέρα ὑπὸ Θεοῦ προκεχειρισμένον, εἰς τὸ κατάρχειν καὶ καταρτίζειν πάντα τὰ ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν μοναστήρια». Ζητᾶ δὲ ὁ Ἅγιος κάτι ποὺ καὶ ἐγὼ ζητῶ ἀπὸ ὅλους σας πέραν τῆς προσήκουσας τιμῆς καὶ εὐλάβειας ποὺ ἀπολαμβάνω ἀπὸ ἐσᾶς, «τὸ διηνεκὲς καὶ παρρησιῶδες μνημόσυνον», τὴν ἀσταμάτητη προσευχή σας γιὰ τὸ πρόσωπό μου καὶ τὴν βαριὰ διακονία τῆς διαποιμάνσεως τῆς Θεοσώστου αὐτῆς Μητροπόλεως, τὴν ὁποία ἔθεσε ἐπὶ τῶν ὤμων μου τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ αὐτὴν τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη νὰ περιβάλετε, ἅγιε καθηγούμενε, τόσο τὴν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς τοῦ Δουσίκου ὅσο καὶ τὴν γυναικεία ἀδελφότητα τοῦ Κορπόβου, τὴν πνευματική διακονία τῆς ὁποίας θὰ ἀναλάβετε στὸ ἑξῆς, μιμούμενος τὴν ἀναστροφὴ τοῦ Μακαριστοῦ Καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου τὴν βιοτὴ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ὁποίου γνωρίζετε ὅσο ἐλάχιστοι, ἀκολουθῶν τὶς προτροπὲς τοῦ Κτίτορος Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος, ὥστε νὰ φτάσουμε χαίροντες ὅλοι μαζὶ στὸν σκοπὸ καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας τήν ἕνωση μὲ τὸν Χριστό, σὲ ἐκεῖνο τὸ Θεοποιὸ δεσποτικὸ Σῶμα, στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, τὴν Ἄνω Ἰερουσαλήμ, χαίροντες ἐν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄξιος».

Μετά το πέρας του Εσπερινού στον προαύλιο χώρο της Ιεράς Μονής, ακολούθησε **η ακολουθία της Αρτοκλασίας** από τους τρείς Ιεράρχες, ενώ ο σεβασμιώτατος **κ. Χρυσόστομος**, στην σύντομη προσλαλιά του, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στους Αγίους Αρχιερείς που ήρθαν και λάμπρυναν την Πανήγυρη της Ιεράς Μονής Δουσίκου και συμμετείχαν με την παρουσία τους στην Ενθρόνιση του νέου Ηγουμένου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνος** με το μεστό του λόγο ανέλυσε χαρακτηριστικές στιγμές από τον βίο του Αγίου Βησσαρίωνος και τα παραδείγματα που δίνει σήμερα ο Άγιος σε όλους τους Έλληνες και όχι μόνο.

Στον Εσπερινό και στην τελετή της Ενθρονίσεως παρέστησαν αντιπροσωπείες Μοναστικών Αδελφοτήτων απ’ όλες τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης, του Αγίου Όρους και αρκετές άλλων Μητροπόλεων και πλήθος φιλομόναχων πιστών.

Η ευχαριστιακή σύναξη ολοκληρώθηκε με τη παράθεση μοναστηριακής τράπεζας όπως ορίζει το Μοναστηριακό τυπικό κατά την οποία ο νέος Ηγούμενος δέχθηκε και τις ευχές κλήρου και λαού.

Περισσότερες φωτογραφίες μπορείτε να δείτε εδώ